

[Søgaard.]

teriale, der var forelagt, og på baggrund heraf kunne have givet ministeren den konkrete opgave i sommerens og efterårets løb at udarbejde et lovforslag efter de hovedprincipper, nærværende forslag giver udtryk for, valgte man fra regeringspartierne side at lægge vort konkrete forslag i syltekrukken og kun at ville afgive en beretning til efteråret. Hvis man så ved behandlingen af forslaget havde erklæret sig som modstander heraf, kunne vi måske have forstået det, men venstres ordfører, hr. Holger Hansen, sagde ved førstebehandlingen den 23. oktober i 1968 ifølge Folketingstidende sp. 797 — jeg citerer:

„Jeg tror, det ville være til gavn for hele forsvaret, om vi kunne nå frem til gennem en rimelig aflønning af de værnepligtige, så vidt formålet tillader det, at lade soldatertiden indgå som en naturlig del af den unge mands tilværelse uden de afbræk af økonomisk art, som af mange føles som en belastning.“

Det var de ord, venstres ordfører brugte fra denne talerstol, og som vi troede på værdien af, da vi gik i gang med arbejdet. At lade soldatertiden indgå som en naturlig del af den unge mands tilværelse uden de afbræk af økonomisk art, som af mange føles som en belastning — det er netop det, vort nærværende forslag giver udtryk for, et forslag, som er identisk med den udgang, venstres ordfører ved at vi ønskede af vort tidligere forslag, men som man altså nægtede os overgang til anden behandling af.

Også den radikale ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, var ved første behandling af vort oprindelige forslag yderst venlig fra denne talerstol. Hr. Bilgrav-Nielsen sagde ved denne lejlighed ifølge Folketingstidende for samme dag sp. 800 — jeg citerer:

„Det forslag om en månedsløn på ca. 1.800 kr., som er fremført af klimaudvalget, og som svarer til, hvad en ikke-faglært i statens tjeneste får, anser vi for at ligge tæt ved, hvad det måtte være rimeligt at sætte sig som mål.“

Der skal en meget stærk lup til at konstatere nogen forskel på det af hr. Bilgrav-Nielsen erklærede mål og det, som var og er socialdemokratiets målsætning med vore forslag. Alligevel har det radikale venstres ordfører også været en ivrig håndlanger til syltekrukken.

Nu er vi jo inde i en tid, hvor ordet devaluering bruges meget flittigt. Befolkningen skal måske nok til at devaluere regeringspartierne udtalelser i forhold til det, disse partier agter at gøre. Det er desværre efterhånden sådan ved at blive en generel regel hos de radikale, at man har sympati, men egentlig ikke har noget at have denne sympati i.

Det forslag til beslutning, vi her fremsætter, er stort set det samme som det ændringsforslag, vi som sagt gerne ville have stillet ved anden behandling af det tidligere forslag, men på grund af regeringspartierne majorisering skal der altså nu gå et helt år, inden vi måske kan komme til realitetsdrøftelse af et nyt forslag, så ministeren kan fremsætte lovforslag et år senere igen, altså en sammenlagt udskydelse på 2 år. Havde regeringspartierne fulgt vor linje, kunne ministeren allerede til efteråret have fremsat et forslag, vi kunne være gået i gang med uden at spilde tid.

Hvis vi havde forlangt urimeligheder af praktisk og økonomisk art, kunne jeg have forstået det, men netop den linje, vi har anlagt i vort forslag til beslutning, tager jo alle mulige hensyn til, at ministeren kunne komme med et lovforslag, hvor både praktiske og økonomiske konsekvenser er tilgodeset i vid udstrækning. Vi har brugt den fremgangsmåde at fremsætte et nyt forslag for at få de synspunkter frem, som regeringspartierne nægtede os at føre frem ved anden behandling af vort oprindelige forslag, og også for at præcisere vort mål med hensyn til en soldaterlønsordning.

Det foreliggende forslag bygger som sagt på det, vi gerne ville have sagt ved andenbehandlingen af det tidligere forslag. Jeg kan her henvise til de bemærkninger, jeg